

NTFR 2023/789 - Aanslag Vpb vernietigd omdat die was betekend aan reeds ontbonden bv zonder heropening van de vereffening

Gegevens

Publicatie

NTFR 2023/789

Instantie

Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak

23 maart 2023

Datum publicatie

16 mei 2023

Annotator

mr. A.J.C. Perdaems
(cassatie)advocaat bij Hertoghs advocaten

ECLI

[ECLI:NL:RBNHO:2023:2965](https://ecli.nl/RBNHO:2023:2965)

Zaaknummer

AWB - 21 _ 4509

Relevante informatie

[Art. 13 lid 17 Wet Vpb 1969](#), [Art. 15 Wet Vpb 1969](#), [Art. 8 lid 2 Iw 1990](#), [Art. 6:10 Awb](#), [Art. 7:1 lid 1 Awb](#), [Art. 5 AWR](#), [Art. 11 lid 3 AWR](#), [Art. 26a AWR](#)

Inhoudsindicatie

Verliesvaststellingsbeschikking, Ontbonden vennootschap, Vereffenaar, Ontvankelijkheid

Samenvatting

Belanghebbende is in 2013 opgericht door haar leden. In 2016 ontvangt zij van haar (indirect gehouden) deelneming, bedrijf 7, een dividenduitkering van bruto \$ 12.116.372. Bedrijf 7 brengt het brutodividend ten laste van haar resultaat. In de aangifte Vpb van belanghebbende, ingediend door PwC op 2 juni 2017, wordt het nettodividend opgenomen als vrijgesteld voordeel uit een deelneming. Het belastbaar bedrag volgens de aangifte is \$ -/- 36.431.

Volgens het Handelsregister van de Kamer van Koophandel op 5 september 2017 is belanghebbende op 30 augustus 2017 ontbonden. Op 16 november 2017 is de registratie beëindigd vanwege de ingang van de liquidatie op dezelfde datum. De vereffenaar was een bv.

De inspecteur wijkt, nadat hij vragen heeft gesteld, op 30 november 2019 af van de aangifte en voegt onder meer het in de aangifte opgenomen vrijgestelde voordeel uit deelnemingen tot een bedrag van \$ 10.919.720 toe aan de belastbare winst. Tevens neemt hij een verliesvaststellingsbeschikking waarbij het verlies wordt vastgesteld op nihil. De aanslag wordt op naam van belanghebbende gesteld en verzonden naar het laatst bekende adres van belanghebbende. PwC maakt namens belanghebbende bezwaar tegen de aanslag.

Allereerst stelt de inspecteur de ontvankelijkheid van het beroepschrift ter discussie. Volgens hem is het beroep niet door of namens de voormalige vereffenaar ingesteld. Bovendien heeft de voormalige vereffenaar geen bezwaar gemaakt, zodat hij geen recht op beroep heeft. Rechtbank Noord-Holland is dit niet met de inspecteur eens. De gemachtigde heeft namens de vereffenaar beroep ingesteld. Dat het woord 'voormalig' ontbreekt in het beroepschrift, doet daar niet aan af. Ook was PwC namens de voormalige vereffenaar gemachtigd om bezwaar aan te tekenen.

Vervolgens is in geschil of de aanslag binnen de aanslagtermijn op de juiste wijze bekend is gemaakt. De rechtbank oordeelt dat de aanslag niet op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. Dit omdat belanghebbende al was opgehouden te bestaan toen de aanslag werd opgemaakt en gedagtekend en het aanslagbiljet alleen ten name van belanghebbende is toegezonden naar het laatst bekende adres van belanghebbende zonder dat de vereffening is heropend. De aanslag wordt vernietigd, omdat de aanslag niet op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt en de termijn van art. 11 lid 3 AWR is verlopen.

Via het beroep tegen de handhaving van de verliesvaststellingsbeschikking op nihil moet de rechtbank de zaak alsnog inhoudelijk beoordelen. Onder verwijzing naar hof Amsterdam 5 april 2022, [ECLI:NL:GHAMS:2022:1038 \(NTFR 2022/2995\)](#) oordeelt de rechtbank dat de inspecteur art. 13 lid 17 Wet Vpb 1969 terecht heeft toegepast en dus dat het ontvangen dividend geen vrijgesteld voordeel uit deelneming betreft.

(Beroep gegrond.)

Noot

De bekendmaking van aanslagen aan ontbonden rechtspersonen leverde in het verleden de nodige onduidelijkheid op. Dit kwam recent nog naar voren in een arrest van de Hoge Raad van 21 april 2023 (HR 21 april 2023, [ECLI:NL:HR:2023:543](#)). In dit arrest oordeelde de Hoge Raad onder verwijzing naar het arrest van 19 september 2003 dat aanslagen niet bekend kunnen worden gemaakt aan een vennootschap die is opgehouden te bestaan.

De wetgever heeft dit met ingang van 1 januari 2019 opgelost door wettelijk te regelen op welke wijze een aanslag aan een ontbonden rechtspersoon bekend kan worden gemaakt. In art. 8 lid 2 tot en met 4 lw 1990 is de bekendmaking van een aanslag aan een (vermoedelijk) niet meer bestaande rechtspersoon geregeld. Daarin is bepaald dat de aanslag bekend kan worden gemaakt door verzending of uitreiking van het aanslagbiljet aan het parket van een ambtenaar van het Openbaar Ministerie. Ook vindt publicatie in de Staatscourant plaats. Daarnaast dient een kopie van het aanslagbiljet te worden

verzonden of uitgereikt aan de laatste bestuurders, aandeelhouders of vereffenaars. De ontvanger dient derhalve deze handelingen te verrichten om een aanslag aan een niet meer bestaande rechtspersoon op de voorgeschreven wijze bekend te maken.

In deze procedure is de aanslag gedagtekend op 30 november 2019 waardoor de nieuwe wettelijke regeling voor bekendmaking van aanslagen aan ontbonden rechtspersonen van toepassing is. Dit in tegenstelling tot het arrest van de Hoge Raad van 21 april 2023 dat zag op aanslagen met dagtekening 24 oktober 2016 waardoor de wijziging in art. 8 lw 1990 nog niet van toepassing is. In deze uitspraak van de rechtbank staat de nieuwe bepaling dus centraal. De voormalig vereffenaar stelt zich op het standpunt dat niet aan de nieuwe regels is voldaan waardoor de aanslag niet binnen de aanslagtermijn op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt, zodat de aanslag moet worden vernietigd. Het aanslagbiljet is niet aan de voormalige vereffenaar gestuurd en evenmin aan de voormalige leden van belanghebbende, maar slechts ten name van en gericht aan de vennootschap zelf.

Vaststaat dat de vereffening op 16 november 2017 is geëindigd en de aanslag is gedagtekend op 30 november 2019. Daardoor geldt de per 1 januari 2019 in werking getreden bepaling uit art. 8 lid 2 lw 1990. De ontvanger heeft de keuze om ofwel de vereffening te heropenen en de aanslag bekend te maken aan de belastingschuldige zelf ofwel de aanslag bekend te maken op de wijze geregeld in art. 8 lw 1990.

De ontvanger heeft het aanslagbiljet enkel toegezonden aan en ten name van belanghebbende, terwijl de vereffening niet is heropend. De rechtbank oordeelt mijns inziens dan ook terecht dat de aanslag niet op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. Dit oordeel van de rechtbank is ook in lijn met de aangehaalde passages uit de parlementaire geschiedenis, waaruit blijkt dat met de wijziging een sluitend en duidelijk systeem werd beoogd dat belanghebbenden meer rechtszekerheid en rechtsbescherming biedt. Het gevolg van het niet op de voorgeschreven wijze bekendmaken van de aanslag is vernietiging van de aanslag.

De rechtbank oordeelt dat het feit dat de voormalige vereffenaar binnen de aanslagtermijn bekend is geraakt met de aanslag doordat deze op hetzelfde adres was gevestigd als belanghebbende, niet afdoet aan het oordeel dat de aanslag wordt vernietigd. De rechtbank sluit daarbij mijns inziens terecht aan bij de duidelijke wetsgeschiedenis waaruit volgt dat betere rechtsbescherming en rechtszekerheid voor belanghebbenden is beoogd met de nieuwe alternatieve wijze van bekendmaking.

De rechtbank volgt de wettekst en hetgeen door de wetgever is beoogd met de invoering van de nieuwe bepaling met ingang van 1 januari 2019 en oordeelt terecht dat de aanslag niet op een juiste wijze aan belanghebbende bekend is gemaakt.